

บทความ :

มองข้ามข้อดี หาดใหญ่หลังวิกฤติจมน้ำ...

อย่ามัวโทษกันเร่งออกมาตรการเยียวยาฟื้นฟูเศรษฐกิจ

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2568

น้ำท่วมภาคใต้โดยเฉพาะ “อำเภอหาดใหญ่” ศูนย์กลางเศรษฐกิจ-อุตสาหกรรม-การค้า-ท่องเที่ยว-โลจิสติกส์และภาคบริการใหญ่สุดของภาคใต้ น้ำท่วมครั้งนี้เป็นวิกฤติอุทกภัยครั้งใหญ่สุดเป็นประวัติการณ์ทั้งของหาดใหญ่และจังหวัดสงขลารวมทั้งหลายจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง สร้างความเสียหายเป็นวงกว้างครัวเรือนได้รับผลกระทบมากกว่า 9.861 แสนครัวเรือนมีประชาชนกว่า 2.730 ล้านคน เฉพาะที่สงขลามีประมาณ 3.21 แสนครัวเรือน ขณะที่อ่านบทความนี้ระดับน้ำคงลดไปมากแล้วอย่ามัวเสียเวลาโทษกันว่าใครผิดเพื่อหวังผลทางการเมืองต้องมองข้ามข้อดี “หลังน้ำลด” เกี่ยวกับแนวทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจช่วยเหลือชาวบ้านและผู้ประกอบการให้ฟื้นคืนมาได้อย่างไร

บทความนี้จะโฟกัสไปที่พื้นที่เมืองหาดใหญ่และใกล้เคียงในเขตเทศบาลซึ่งเป็นพื้นที่เศรษฐกิจน้ำท่วมมิดถึงชั้นหนึ่งของร้านค้าและอาคารพาณิชย์ ส่วนบ้านเรือนท่วมไปถึงชั้นสองบางรายมิดหลังคา ขณะที่โรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะเส้นทางจากเทศบาลเมืองไปทุ่งลุงและอำเภอสะเดาเป็นเส้นทางโลจิสติกส์สำคัญทางถนนไปรัฐเคดาห์และรัฐเปอรลิส ประเทศมาเลเซีย ซึ่งน้ำท่วมหนักมาก โรงงานอุตสาหกรรมทั้งเล็กและใหญ่จำนวนมากถูกน้ำท่วมเข้าไปถึงไลน์การผลิตตลอดจนคลังสินค้าเสียหายเป็นจำนวนมาก การช่วยเหลือเฉพาะหน้าคงต้องทำไปแค่แจกถุงยังชีพและของจำเป็นเสมือนเป็นเพียงยาคدماتหอม มาตรการเร่งด่วนที่ต้องออกมาคือการกู้ฟื้นฟูเศรษฐกิจซึ่งจมและไหลไปกับกระแสน้ำจะกลับคืนมาได้เร็ววัน

ถอดบทเรียนประสบการณ์วิกฤติน้ำท่วมพื้นที่อุตสาหกรรมครั้งใหญ่จังหวัดอุทัย-ปทุมธานีและพื้นที่ปริมณฑลกรุงเทพเมื่อพ.ศ. 2554 โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากจมน้ำ 3 ถึง 4 เมตร เครื่องจักรส่วนใหญ่จมน้ำหลังน้ำลดใช้งานไม่ได้ต้องซ่อมแซม 4 – 6 เดือนบางโรงงานต้องใช้เวลามากกว่าจึงกลับมาดำเนินการได้ ส่งผลให้แรงงานจำนวนมากตกงานกระทบไปถึงการหยุดชะงักของโซ่อุปทานหรือ “Supply chain” ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคการผลิต-บริการและโลจิสติกส์กระทบเป็นลูกโซ่ไปถึงการชะลอตัวของภาคส่งออก การบริโภคและการลงทุนมีผลต่อการขยายตัวของ GDP ช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่น่าท่วมหดตัวถึงร้อยละ 9.0 รัฐบาลในสมัยนั้นออกมาตรการต่างๆ ทั้งการเงิน-การคลังและเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจมูลค่าความเสียหายประมาณ 1.44 ล้านล้านบาท ที่กล่าวเป็นเรื่องในอดีตและ

ขนาดเศรษฐกิจของภาคใหญ่และจังหวัดใกล้เคียงเล็กกว่าพื้นที่ปริมณฑลกรุงเทพฯซึ่งน้ำท่วมครั้งนั้นค่อนข้างมาก การนำเสนอเพื่อให้เห็นถึงความเสียหายหลังน้ำลดจะเป็นบาดแผลทางเศรษฐกิจ (Economic Pain Point) ที่จะตามมาและใช้เวลาค่อนข้างมากในการฟื้นตัวอีกทั้งเสถียรภาพการเมืองกำลังเข้าสู่โหมด “Shutdown” ยุบสภาใน 1 – 2 เดือนเพื่อเลือกตั้งจะทำให้ขาดการติดตามการแก้ปัญหา

บริบทอำเภอภาคใหญ่ห่างจากกท.ประมาณ 993 กิโลเมตรเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหญ่สุดของภาคใต้ขนาดเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลามูลค่า 2.881 ล้านล้านบาท มูลค่าการค้าชายแดนมาเลเซียประมาณ 3.067 แสนล้านบาทตัวเลขนี้ไม่รวมการค้าผ่านแดน โดยเป็นการส่งออกประมาณร้อยละ 57 เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตมากกว่า 1,230 กิจการ ส่วนใหญ่เป็นโรงงานผลิตยางแท่ง-ยางแผ่นผลิตภัณฑ์จากยางพารา อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ฯลฯ ทำให้มีธุรกิจที่เกี่ยวข้องจำนวนมากซึ่งอยู่ในโซ่อุปทาน เช่น อุตสาหกรรมการผลิตที่เป็นวัตถุดิบ ธุรกิจโลจิสติกส์ คลังสินค้า บรรจุก๊าซมีแรงจูงใจรวมกันมากกว่า 1.2 แสนคน นอกจากนี้อำเภอภาคใหญ่เป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญเกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรมกว่า 300 แห่ง และร้านอาหาร-บริการที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซียมากกว่าปีละ 4.5 – 4.6 ล้านคน ผลพวงเหล่านี้ทำให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก

มาตรการพลิกฟื้นคู่เศรษฐกิจภาคใหญ่และพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ไม่ใช่ทำแบบฉาบฉวยเพียงแค่แถลงข่าวหรือการหาเสียงเรียกคะแนนนิยม จำเป็นต้องมีการบูรณาการทั้งด้านมาตรการทางภาษี-การคลัง-การปล่อยสินเชื่อและอื่นๆ ได้แก่ **ประการแรก** มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ ครอบคลุมทั้งการผลิต การค้า โรงแรม ท่องเที่ยวและภาคบริการต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบครอบคลุมทั้งรายย่อย เอสเอ็มอี ตลอดจนรายใหญ่ ซึ่งได้รับความเสียหายทั้งอาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์ทำมาหากินให้สามารถฟื้นฟูกลับมาประกอบธุรกิจใหม่ซึ่งจะมีผลต่อการรักษาการจ้างงาน มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้ธุรกิจเดินหน้าในช่วงที่หยุดกิจการ เช่น พักชำระหนี้สถาบันการเงินแบบอัตโนมัติร่วมกับยกเว้นดอกเบี้ย 6 เดือนถึง 1 ปี รวมถึงเสริมสภาพคล่องด้วยการขยายเวลาตัวสัญญาใช้เงิน (P/N) ตลอดจนวงเงินกู้พิเศษสำหรับธุรกิจที่ได้รับความเสียหาย

ประการที่สอง มาตรการช่วยเหลือภาคครัวเรือนประเมินว่ามีครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบประมาณ 9.9 แสนครัวเรือนส่วนใหญ่ร้อยละ 32.5 อยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา คงต้องไปแยกแยะว่าเสียหายจริงมากน้อยเพียงใดซึ่งต้องช่วยเหลือมาตรการทางการเงินด้วยการปล่อยสินเชื่อยกเว้นดอกเบี้ยในช่วง 1 ปีแรกและที่เหลืดอกเบี้ยแบบผ่อนปรนเพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการซ่อมแซมบ้าน อาคารและร้านค้าย่อยที่ได้รับความเสียหาย น้ำท่วมครั้งนี้หนักมากมาเร็วและแรงทำให้เตรียมการหนีและขนย้ายไม่ทันเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่จำเป็นในครัวเรือนที่สูญหายหรือเสียหายจากภัยพิบัติ ประเด็นที่

จะต้องเร่งสำรวจคือพื้นที่เกษตรกรรมโดยเฉพาะยางพาราเป็นพืชไม่ทนน้ำหากน้ำท่วมขังนาน 10 – 15 วัน อาจทำให้ตายหรือลดผลผลิตซึ่งจะต้องมีมาตรการเยียวยาเช่นกัน

ประการที่สาม มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ซึ่งประกาศเป็นภัยพิบัติด้านอุทกภัยจะทำให้ธุรกิจหยุดชะงักแรงงานบางส่วนอาจต้องหยุดงานตลอดจนภาคท่องเที่ยวจะหายไปทำให้ขาดรายได้ในการจับจ่ายใช้สอย จำเป็นจะต้องมีมาตรการกระตุ้นการบริโภคผ่านแอปเป้าตังค์หรือเป็นโครงการแจกคูปองเพื่อให้เกิดกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่เป็นการเยียวยาในระยะสั้นและจำกัดในพื้นที่ ดังที่กล่าวมานี้เป็นเพียงตัวอย่างที่รัฐบาลจะต้องเร่งออกมาอย่างเป็นรูปธรรมเพราะบาดแผลหลังน้ำท่วมครั้งใหญ่สุดของภาคใหญ่และภาคใต้ตอนล่างต้องใช้เวลาในการฟื้นตัวอย่างน้อยครึ่งปี รัฐบาลรวมทั้งฝ่ายค้านตลอดจนฝ่ายค้านจำเป็นต้องออกมาตรการระยะเร่งด่วนไม่ใช่พอข่าวจางไปก็มัวแต่หาเสียงเลือกตั้ง... อย่าเล่นการเมืองจนเกินไปชาวบ้านเขาเดือดร้อนจริงๆ

สามารถสแกนและดาวน์โหลดบทความนี้ได้ที่ QR CODE
รวมถึงค้นหาบทความทางวิชาการของดร.ธนิต โสรัตน์ ได้ที่
เว็บไซต์ www.tanitsorat.com tanit.sorat
 ดร.ธนิต โสรัตน์

